

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN
TELECOMMUNICATIE**

**BESLUIT VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 2 JULI 2008
MET BETREKKING TOT
DE TARIEVEN VOOR
BLOCKS & TIE CABLES**

PUBLIEKE VERSIE

Inhoudsopgave

Introductie	3
DE TARIEFWIJZIGING.....	3
DE NOODZAAK VOOR EEN HERZIENING.....	3
DE OVERWEGINGEN VAN HET INSTITUUT	3
PROCEDURE.....	4
Juridische aspecten.....	4
PUBLICATIE VAN EEN REFERENTIEAANBOD.....	4
VERPLICHTING TOT KOSTORIËNTATIE	5
UITSpraak VAN HET HOF VAN BEROEP	6
Bepaling van de tarieven	6
MATERIAALKOST BLOCKS	6
LENGTES VAN DE TIE CABLES	7
UPLIFT VOOR BLOCKS EN TIE CABLES.....	9
OPERATIONELE EN LOGISTIEKE KOSTEN	10
KOSTEN VOOR DE MDF SPACE.....	11
OVERHEAD EN IT-KOSTEN	11
HOURLY MANPOWER KOSTEN.....	11
Besluit	12
Beroepsmogelijkheden	12

INTRODUCTIE

DE TARIEFWIJZIGING

Dit besluit heeft tot doel de prijzen vast te leggen voor de aspecten blocks en tie cables van het BRUO-referentieaanbod. Het BIPT heeft op basis van een bottom-up model de kostgeoriënteerde tarieven bepaald.

DE NOODZAAK VOOR EEN HERZIENING

De herziening van de tarieven voor Blocks & Tie Cables werd als wenselijk beschouwd om de volgende redenen:

- Bij de bepaling van de tarieven voor BRUO 2007 zijn een aantal methodologische keuzes gemaakt die maakten dat er inconsistenties ontstonden tussen de verschillende kostenmodellen wat betreft de manier waarop bepaalde kosten werden verrekend. Deze herziening van de tarieven voor Blocks & Tie Cables 2008 zorgt er voor dat deze inconsistenties tussen de verschillende kostenmodellen worden weggewerkt.
- Deze herziening houdt rekening met bepaalde opmerkingen van Belgacom m.b.t. de manier waarop de kosten voor de MDF in rekening worden gebracht.
- Deze herziening kadert ook in de herziening van de tarieven voor BROBA 2008 vermits bepaalde kosten die resulteren uit het kostenmodel voor Blocks & Tie Cables een basisinput vormen voor de bepaling van de kosten voor de kablring van de DSLAM's.

DE OVERWEGINGEN VAN HET INSTITUUT

Zoals in het verleden heeft het Instituut zich bij de beoordeling van dit tariefvoorstel laten leiden door de volgende overwegingen:

- De tarieven moeten op kosten gebaseerd zijn zodat aan de SMP de mogelijkheid wordt gegeven op voldoende wijze een vergoeding te krijgen voor zijn handelingen en mogen geen bijkomende financiële risico's introduceren;
- De tarieven mogen niet discriminerend zijn t.o.v. de diverse partijen en mogen niet marktverstrend werken;
- De tarieven moeten representatief zijn voor de kosten die gemaakt worden door een efficiënte operator.

Het Instituut moet er bijgevolg niet enkel over waken dat de SMP voldoende wordt vergoed voor de door hem gedane investeringen, maar ook dat de gemaakte kosten inderdaad representatief zijn voor de handelswijze van een efficiënte operator. Indien dit laatste niet het geval is, dan is het de plicht van het Instituut om via de tarieven enkel een vergoeding te geven aan de SMP voor de kosten die gepaard gaan met een efficiënte beleidsvoering.

Dit betekent echter niet dat er aan de SMP wordt opgelegd om bepaalde technologische of operationele keuzes te wijzigen. De SMP blijft de eigen keuzevrijheid behouden. Indien hij dus van mening is dat een alternatieve keuze hem een functioneel, competitief, operationeel of kwalitatief voordeel biedt in vergelijking met de "efficiënte *best practice*", dan kan de SMP vrijelijk voor deze keuze opteren. Hij moet er zich echter van bewust zijn dat in dergelijke situatie hijzelf de financiële kost voor deze bijkomende waarde dient te dragen en dat deze niet kan opgelegd of overgedragen worden aan de OLO's.

Hoe de nieuwe kostgeoriënteerde tarieven tot stand zijn gekomen wordt in detail besproken in de confidentiële bijlage.

PROCEDURE

Het Instituut heeft omtrent de nieuwe colocationstarieven een consultatie georganiseerd van 29 april 2008 tot 10 mei 2008, waarop antwoorden kwamen van het Platform en Belgacom.

Na het verwerken van de reacties heeft het Instituut een aangepaste versie van het ontwerpbesluit overgemaakt aan de gemeenschapsregulators volgens de principes uitgezet in het samenwerkingsakkoord.

Het BIPT ontving een antwoord van de VRM op 20 juni 2008 en van de CSA op 18 juni 2008, waarin ze melden geen opmerkingen te hebben bij het overgezonden ontwerpbesluit. Er werd geen reactie vanwege de Medierat ontvangen.

JURIDISCHE ASPECTEN

PUBLICATIE VAN EEN REFERENTIEAANBOD

Overeenkomstig artikel 59, § 2 en § 3, van de wet betreffende de elektronische communicatie, heeft het BIPT in het besluit van 10 januari 2008 betreffende de marktanalyse van markten 11 en 12/2003¹ de verplichting voor Belgacom tot publicatie van het referentieaanbod BRUO inzake ontbundelde toegang en het referentieaanbod BROBA inzake toegang tot binair debiet gehandhaafd.

De verplichting tot publicatie van een referentieaanbod wordt door de wet als volgt geformuleerd:

Art. 59 § 2. Wanneer voor een exploitant verplichtingen inzake non-discriminatie gelden, kan het Instituut van die exploitant eisen dat hij een referentieofferte publiceert die voldoende gespecificeerd is om te garanderen dat de ondernemingen niet behoeven te betalen voor faciliteiten die voor de gewenste dienst niet nodig zijn. Daarin wordt een beschrijving gegeven van de betrokken offertes, uitgesplitst in diverse elementen naar gelang van de marktbehoeften, en van de daaraan verbonden eisen en voorwaarden, met inbegrip van de tarieven.

§ 3 Onverminderd § 1 kan het Instituut de operatoren, die een verplichting hebben uit hoofde van artikel 61, § 1, lid 2, 1°, de verplichting opleggen om een referentieaanbod, zoals omschreven in § 2, te publiceren inzake interconnectie, volledig ontbundelde of gedeelde toegang tot het aansluitnetwerk of het partiële aansluitnetwerk, toegang tot een binair debiet, of een andere vorm van toegang, al naargelang van het type van toegang dat door de betreffende operator moet worden toegestaan

Het referentieaanbod moet voldoende gedetailleerd zijn zodat diegene die ontbundelde toegang of toegang tot binair debiet wenst niet hoeft te betalen voor netwerkbestanddelen of faciliteiten die hij niet nodig acht voor het verstrekken van zijn diensten. In het besluit van 10 januari 2008 wordt ook duidelijk vermeld welke elementen in het referentieaanbod opgenomen moeten worden.

Belgacom of elke begunstigde van het referentieaanbod kan wijzigingen voorstellen. Overeenkomstig artikel 59, § 4 van de wet betreffende de elektronische communicatie kan het BIPT het referentieaanbod op eigen initiatief en te allen tijde wijzigen om rekening te houden met de ontwikkeling van de Belgacom-aanbiedingen en de verzoeken van de alternatieve operatoren. De voorgestelde wijzigingen worden alleen met de toestemming van het BIPT aangebracht.

Zoals artikel 59, § 5, eerste lid, van de wet betreffende de elektronische communicatie voorschrijft, moet het referentieaanbod door het BIPT worden goedgekeurd voordat het gepubliceerd wordt.

Wanneer het BIPT zich akkoord verklaart met een bepaalde wijziging en deze niet onmiddellijk door Belgacom in het referentieaanbod wordt opgenomen, mag de begunstigde het betreffende

¹ De markten 11 en 12/2003 staan sinds de nieuwe EC-aanbeveling van december 2007 bekend als de markten 4 en 5.

referentieaanbod aanvullen aan de hand van de opmerkingen die het BIPT gepubliceerd heeft. In dat geval hebben de betreffende wijzigingen hetzelfde statuut als die welke door Belgacom zijn aangebracht.

VERPLICHTING TOT KOSTORIËNTATIE

Het BIPT heeft in het besluit van 10 januari 2008 betreffende de marktanalyse van markten 11 en 12/2003 beslist om overeenkomstig artikel 62 van de wet van 13 juni 2005 de verplichting tot kostenbasering van de prijzen van Belgacom te handhaven.

Conform artikel 62, § 2, tweede lid, van de wet betreffende de elektronische communicatie moet het BIPT "rekening houden met de kosten verbonden aan efficiënte dienstverlening, met inbegrip van een redelijk investeringsrendement".

De verplichting tot kostenoriëntering beoogt een dubbel doel :

- 1) ervoor zorgen dat de relevante kosten van de SMP-operator gedekt worden (in casu de relevante kosten van het onderhoud en behoud van het openbare netwerk) en hij kan genieten van een acceptabele marge;
- 2) het vermijden dat de SMP-operator op wholesale-niveau zodanige tarieven aan alternatieve operatoren gaat opleggen dat een werkzame mededinging ernstig gehinderd zou worden of niet langer mogelijk zou zijn.

Kostenoriëntering is een instrument om een eerlijke en werkbare mededinging tot stand te brengen. Het is dan ook essentieel dat bij de beoordeling van welke welke kosten door de SMP-operator in rekening gebracht kunnen worden er rekening wordt gehouden met de inefficiënties en de eigen tekortkomingen van de dominante operator en deze niet gedragen door de alternatieve operatoren zodat er een werkzame mededinging ontstaat. In het uitwerken van het kostentoerekeningssysteem zal het BIPT er op toezien dat alleen de kosten van een efficiënte operator in overweging worden genomen bij het bepalen van de prijs.

In de ERG COMMON POSITION: Guidelines for implementing the Commission Recommendation C (2005) 3480 on Accounting Separation & Cost Accounting Systems under the regulatory framework for electronic communications wordt tevens gesteld :

"Identifying different types of costs and attributing these to individual services or other regulatory "objects" such as network components can be complex and detailed. Attributions should be based on the principles of cost causality, objectivity, consistency, efficiency and transparency."

Het is derhalve duidelijk dat bij het bepalen van wat kostengeoriënteerde tarieven zijn, het Instituut zich mede zal laten leiden door de vraag of de door de SMP-operator voorgestelde kosten te verantwoorden zijn vanuit het oogpunt van een efficiënte operator. Kosten die blijf geven van een manifeste inefficiëntie dienen buiten beschouwing te blijven.

Opdat het BIPT het naleven van de tariefverplichtingen kan nagaan, is in het besluit van 10 januari 2008 voorzien dat de operator met een sterke machtspositie:

- *zijn tarieven voorafgaandelijk ter goedkeuring moet voorleggen aan het BIPT; de tarieven zullen worden opgenomen in het referentieaanbod*
- *overeenkomstig artikel 62, § 2, van de wet betreffende de elektronische communicatie aan het BIPT alle elementen moet meedelen aan de hand waarvan het BIPT de naleving van de tariefverplichtingen kan controleren.*

Omtrent de herziening van de tarieven verduidelijkt dit marktanalysebesluit verder:

Het BIPT kan beslissen om in de loop van het kalenderjaar bepaalde tarieven op gemotiveerde wijze te herzien. Het BIPT kan uit eigen beweging of op gerechtvaardigd verzoek van de markspelers de kostenberekeningsmethodes inzake de ontbundelde toegang tot het aansluitnetwerk wijzigen, aanpassen of preciseren. Die wijzigingen kunnen vereist door technische ontwikkelingen, marktontwikkelingen, aanpassingen in de reglementering, aanpassingen aan kosten en prijzen, enz. Het BIPT zal rekening houden met de behoefte aan stabiliteit op de markt voor elektronische communicatie.

UITSpraak VAN HET HOF VAN BEROEP

Indien het hof van beroep een beslissing, of één of meerdere onderdelen daarvan, van het Instituut inzake het BRUO of het BROBA ongeldig verklaart, betekent dit niet dat het initiële voorstel van Belgacom van kracht wordt.

Vooreerst kan dit afgeleid worden uit de rechtspraak van het hof van beroep: in geen enkel arrest stelt het hof dat het annuleren van de beslissing van het Instituut inzake het referentieaanbod (of van onderdelen daarvan) tegelijk een goedkeuring inhoudt van het oorspronkelijke aanbod van Belgacom. Tot nog toe zijn de annulaties door het hof van beroep steeds gebeurd op grond van louter formele criteria (met name de niet-naleving door het Instituut van de voorgeschreven termijn) en heeft het hof zich niet uitgesproken over de inhoud van de door het Instituut aangepaste referentieaanbiedingen.

Maar zelfs indien het de rechtspraak van het hof anders geïnterpreteerd zou worden, dient het volgende grondig onderzocht te worden: voldoet het initiële voorstel van Belgacom aan de vereisten opgelegd aan BGC door het marktanalysebesluit van 10 januari 2008, m.a.w. zijn de voorwaarden van dat voorstel transparant, billijk en niet-discriminerend; en zijn de tarieven kostengebaseerd, niet-discriminerend en leiden zij niet tot concurrentievervalsing ?

Tenzij door het hof expliciet gesteld zou worden dat het initiële voorstel van Belgacom wél integraal voldoet aan de vereisten, zal Belgacom in geval van een gehele of gedeelte vernietiging van de beslissing van het Instituut inzake het BROBA, aan de markt een voorstel moeten doen dat in overeenstemming is met haar verplichtingen. Het Instituut zal het al dan niet in overeenstemming zijn van het voorstel van Belgacom met haar verplichtingen verifiëren.

BEPALING VAN DE TARIEVEN

MATERIAALKOST BLOCKS

Het Instituut heeft moeten vaststellen dat er een grote discrepantie bestaat tussen de prijsniveaus van de *48-paar blocks* die door Belgacom worden gebruikt en bepaalde oplossingen die door andere leveranciers (b.v. Krone) worden aangeboden.

Op basis van de marktgegevens waarover het Instituut beschikt, moet immers worden vastgesteld dat de blokken die door Belgacom worden gebruikt, inclusief de fysische support, beduidend duurder zijn dan bepaalde andere oplossingen. Bovendien demonstreren deze andere oplossingen een veel grotere densiteit (aantal paren per fysische oppervlakte), wat dergelijke oplossing nog kostefficiënter maakt.

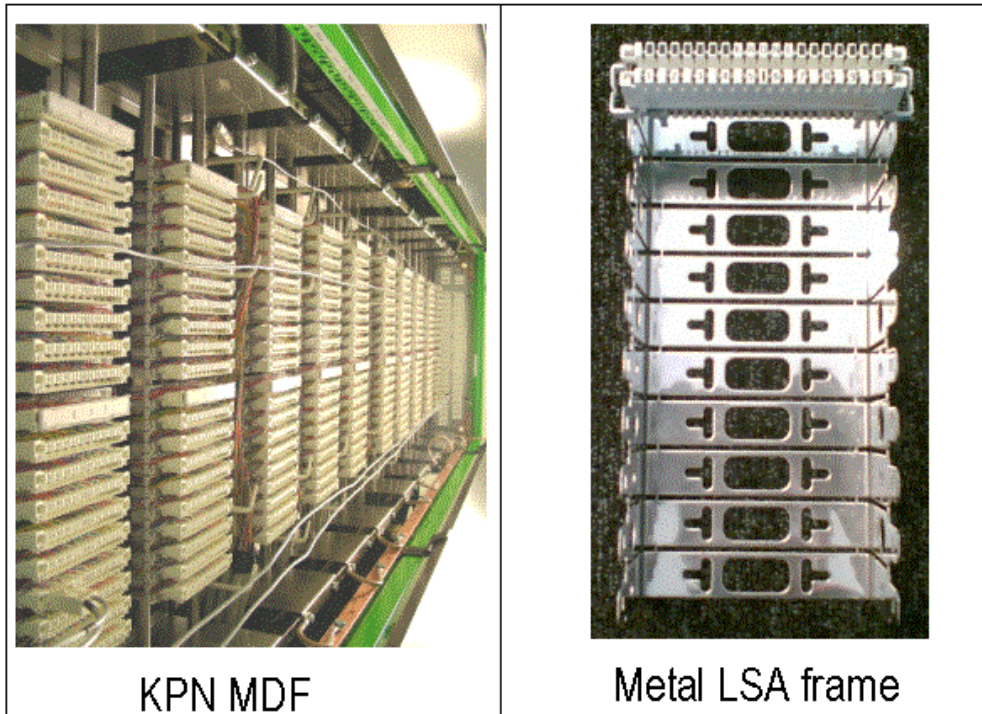
Deze blocks worden courant en in heel veel Europese landen gebruikt voor DSL connecties. De Belgacom situatie is zeker te vergelijken met de situatie in Nederland – waar KPN² heeft gekozen voor het leveren van één type tie-cabling zonder onderscheid te maken tussen DSL/ISDN en/of PSTN diensten. LSA connectie blokken worden in Nederland voor de MDF en voor de levering van tie-kabels voor de alternatieve operatoren gebruikt³.

De foto hieronder toont het metalen frame dat makkelijk kan worden toegevoegd aan verticale of horizontale metalen L-profielen van het Belgacom MDF Frame. Belgacom heeft niets bijkomend nodig dan een flexiframe plus het respectievelijk aantal kronelatjes.

LSA connectieblokken zijn eenvoudiger te installeren, maken beter gebruik van de beschikbare ruimte, kunnen meer connects/disconnects aan per contact, zijn eenvoudiger te transporteren en te onderhouden.

² www.kpn-wholesale.com/content/doc/22_4_ULL_TechMan_010403.pdf

³ www.actw.nl/Randapparatuur/LSA+.htm

Een voorbeeld : Als op een Siemens 100 of 48 paar connectie blok één of meerdere mescontacten beschadigd zijn, moet de hele blok worden ontkoppeld en herbekabeld. Met LSA technologie moeten slecht 10 paren worden ontkoppeld en herbekabeld. "

Op basis van de beschikbare informatie ziet het Instituut onvoldoende redenen om het gebruik van een alternatieve technologie als basis voor de bepaling van efficiënte kosten te verwerpen. Belgacom behoudt uiteraard het uiteindelijke beslissingsrecht m.b.t. de uiteindelijke keuze van het materiaal dat wordt gebruikt, maar de eventuele meerkosten die hieruit resulteren kunnen niet voor rekening zijn van de andere operator.

Voor de tariefbepaling wordt rekening gehouden met een materiaalkost van 47,55 € voor een 48-paar blok (type 2). Deze kost is gebaseerd op de ontvangen prijsoffertes voor LSA+ 2/10 voor 50 posities, inclusief de kost voor de metalen frame (flexiframe) voor bevestiging op de verticale stijlen van de MDF. Voor een 100-paar block (type 1) wordt de door Belgacom opgegeven prijs van 78,53 € gebruikt.

Het overschakelen naar een ander type blocks houdt niet in dat alle bestaande blocks moeten vervangen worden. De bestaande blocks werken nog perfect en kunnen nog jaren meegaan. Het gaat enkel over het bijplaatsen van nieuwe blocks waardoor geen bestaande blocks moeten vervangen worden en er geen probleem is omtrent de verschillende afmetingen tussen deze blocks en de blocks die reeds in gebruik zijn. Er moeten dan ook geen delen van een MDF afgebroken worden en het risico van klanten die buiten dienst zijn, zal dan ook niet voorkomen.

LENGTES VAN DE TIE CABLES

Het Instituut wil het gebruik van standaardlengtes behouden. Voor de lengte van de tie cables wordt voor deze uitmiddeling gekozen omdat het BIPT van mening is dat een operator niet zelf de locatie kan kiezen en dit het investeren in een eigen infrastructuur zal aanmoedigen. Een opsplitsing zou dan ook niet verkiesbaar zijn en enkel arbitrair gebeuren op basis van keuzes van Belgacom. Door het gebruik van een gemiddelde gebeurt er een verdeling van voordelen, een principe dat op meerdere manieren door het BIPT wordt nagestreefd. Hierbij kan bijvoorbeeld verwezen worden naar het bepalen van een uniform BRUO-tarief, onafhankelijk van de afstand van de eindklant tot aan de

centrale. Het principe staat expliciet vermeld staat in het IRG document « Principles of Implementation and Best Practice regarding cost recovery principles ».

Bij een efficiënte operator mag er verondersteld worden dat de plaatsing van de DSLAMs t.o.v. de MDF zo optimaal mogelijk is gekozen, dit om materiaal- en installatiekosten tot een minimum te beperken. Deze keuzes zijn in de praktijk beduidend vroeger gemaakt dan de keuzes voor de inrichting van de co-locatie en co-mingling ruimtes. Het is dus normaal dat deze laatste ruimtes meestal iets ongunstiger zullen liggen t.o.v. de MDF. De alternatieve operator heeft dus steeds een zeker nadeel ten opzichte van BGC.

De kabellengtes die in de praktijk nodig zijn worden beïnvloed door bepaalde keuzes van Belgacom m.b.t. de plaatsing van de co-locatieruimte. Zo wordt in het merendeel van de gevallen voorzien in een aparte ruimte voor *co-mingling*, terwijl het co-mingling principe er eigenlijk op neer komt dat er aan de OLO de mogelijkheid wordt geboden om zijn eigen installaties te plaatsen in dezelfde ruimte die gebruikt wordt door Belgacom⁴. De keuze om te opteren voor aparte *co-mingling* ruimtes voor de OLO's zal bijgevolg meestal tot gevolg hebben dat de afstand naar de MDF-ruimte vergroot.

De bijgewerkte en onvolledige lijst met afstanden die Belgacom op 21 november 2006 aan de OLOs gecommuniceerd werd toont aan dat bij de keuze van de colocatieruimte niet altijd de ruimte met de kortste afstand genomen is. Dit is heel duidelijk bij AGE's met verschillende colocatieruimtes. De meest recente ruimte ligt daar soms dichter dan de colocatieruimtes die vroeger geplaatst waren, bijv. bij 02STRO bedraagt de afstand slechts 40m bij de derde ingerichte colocatieruimte, terwijl de eerste twee zich op 250m van de MDF bevinden. De keuze van die tweede colocatieruimte is dus zeker niet op basis van de kortste afstand tot de MDF gebeurd. Ook in 56KOR doet deze situatie zich voor.

In het geval van een *Shared Pair* installatie, zal een efficiënte operator de *splitter rack* bij voorkeur zo dicht mogelijk bij de MDF plaatsen. Op die manier wordt immers de totale kabellengte geminimaliseerd. Rekening houdend met de praktische realiteit gaat het Instituut er van uit dat het gemiddeld haalbaar moet zijn om deze afstand tussen de MDF en de splitter rack te beperken tot lengtes van respectievelijk 20m, 15m en 10m in een AGE, LEX of LDC.

Voor de tariefbepaling van de *Shared Pair* installaties wordt dus door het Instituut rekening gehouden met één maal de standaard lengte van de *tie cable* in de desbetreffende locatie en twee maal hoger vermelde lengtes.

Er zijn in het verleden al teveel problemen geweest met de inrichting van de co-locatieruimtes, waarbij de alternatieve operatoren in 2001 zelfs rechtzaken begonnen zijn en deurwaarders ter plaatse gestuurd hebben om vaststellingen te doen omdat Belgacom haar verplichtingen niet nakwam. Het Instituut wil dan ook een terugkeer naar dergelijke situaties vermijden door niet naar werkelijke lengtes over te schakelen. Het gebruik van een gemiddelde blijft een belangrijke incentive om zo dicht mogelijk bij de MDF een geschikte ruimte te vinden.

Het Instituut beschouwt de huidige standaard lengtes voor AGE, LEX en LDC als zijnde representatief voor een kostefficiënte inrichting van de co-locatie en *co-mingling* ruimtes. Ter herinnering, deze standaardlengtes bedragen respectievelijk 90m, 50m en 15m in een AGE, LEX of LDC.

⁴ In de "aanvulling betreffende co-mingling, goedgekeurd door de Minister van Telecommunicatie op 27.07.2001" werd bepaald :

"7.1. Uit het document "OLO racks in Belgacom transmission room" (Version 2.0 dated June 5th 2001)" van Belgacom, alsook uit haar mondelinge toelichting daarbij blijkt (bijvoorbeeld) dat de DSLAM's van Belgacom zich kunnen bevinden in de zgn. "transmission room", in een andere aparte ruimte enz. In ieder geval is de plaats waar de DSLAM's (bijvoorbeeld) van Belgacom zich bevinden - waar dat ook moge zijn - een aangewezen plaats om de DSLAM's (bijvoorbeeld) van de OLO te plaatsen aangezien in dezelfde ruimte de kabels van de MDF toekomen.(...)

8.1. Indien in de ruimte waar de DSLAM's van Belgacom zich bevinden plaatsgebrek heerst, moet(en) het(de) rack(s) van de OLO bij voorkeur zo dicht mogelijk bij de DSLAM's van Belgacom geplaatst worden. In zulke gevallen kan Belgacom een aparte ruimte ter beschikking stellen onder dezelfde voorwaarden als wanneer Belgacom co-mingling afwijst om redenen die aanvaardbaar zijn (zie punt 4.4 van dit document). "

Belgacom behoudt uiteraard het uiteindelijke beslissingsrecht m.b.t. de plaatsing van de co-locatieruimte, maar de eventuele meerkosten die hieruit resulteren kunnen niet voor rekening zijn van de OLO.

UPLIFT VOOR BLOCKS EN TIE CABLES

Bij de bepaling van de tarieven voor Blocks en Tie Cables wordt rekening gehouden met bepaalde meerkosten die resulteren uit de (tijdelijke) opslag en de behandeling van de goederen. Deze meerkosten worden in rekening gebracht door toepassing van zogenaamde upliftpercentages toegepast op de eigenlijke productprijs. Voor de bepaling van de tarieven voor Blocks en Tie Cables 2008 werden deze upliftpercentages bepaald op basis van dezelfde benadering die werd toegepast in de kostenmodellen voor splitters⁵ en voor proceskosten⁶.

In haar toenmalige tariefvoorstel werd door Belgacom een uniform upliftpercentage van [Confidentieel] in rekening gebracht. Dit was een percentage dat, volgens Belgacom, algemeen aanvaard werd in de industrie en ter staving werd er o.a. verwezen naar een publicatie waarin prof. Durlinger een percentage vermeldt van 25%.⁷

Het Instituut trekt de beweringen van prof. Durlinger en het percentage van 25% niet in twijfel, maar stelt wel vast dat dit niet representatief is voor het soort meerkost dat we hier dienen te bepalen.

Inderdaad, dit percentage geeft de jaarlijkse meerkost aan, in verhouding tot de aankoopkost, indien aangekochte goederen in stock blijven liggen. Met andere woorden, indien op 1 januari een product wordt aangekocht voor 1.000 € en dat ligt op 31 december nog steeds in stock, dan "kost" dit 250 €.

Volgens Durlinger omvat deze kost drie componenten: kosten voor rente (het kapitaal dat ligt opgeslagen in de stock), ruimte (de eigenlijke behandeling van de goederen en de opslag) en risico (het risico van waardeverlies).

De vergoeding van het kapitaal (WACC) die actueel in de kostenmodellen voor Belgacom wordt toegepast bedraagt 11,20%⁸.

De kosten voor "ruimte" worden door Durlinger geschat tussen de 3% en 6%.

De blokken waarover het hier gaat zijn producten die geen specifieke moeilijkheden geven wat betreft de behandeling en opslag. In verhouding tot hun grootte zijn het ook producten met een redelijke prijs, wat maakt dat de kosten voor behandeling proportioneel niet excessief zijn. Ook moeten we rekening houden met het feit dat we geen rekening moeten houden met de kosten voor het uit stock halen van de producten, want dit wordt al expliciet verrekend in het eigenlijke kostenmodel. Rekening houdend met deze factoren brengt het Instituut voor de blokken een meerkost voor "ruimte" van 4% in rekening.

Wat de kabels betreft dient gesteld dat hiervoor wel een aantal speciale voorzieningen dienen genomen om deze materialen te kunnen behandelen. Dit maakt dat hiervoor een aanzienlijker gebruik van ruimte noodzakelijk is. Deze materialen laten ook niet toe op meerdere niveaus boven elkaar gestockeerd te worden. Anderzijds zijn dit materialen waarbij de fysieke opslag minder eisen stelt wat betreft de kwaliteit van de eigenlijke ruimte waarin ze worden opgeslagen. Rekening houdend met deze factoren brengt het Instituut hiervoor 6% in rekening.

Wat betreft het risico op waardeverlies kan gesteld worden dat dit in deze situatie zeer klein is. Het risico van waardeverlies is immers vooral gekoppeld aan b.v. het mogelijke bederf van goederen en/of de evolutie van de potentiële verkoopprijs van de goederen (b.v. bij modeartikelen).

Dergelijke risico's zijn hier echter uitgesloten. Het gaat immers om niet-bederfbare goederen. Er is ook slechts een beperkt risico voor waardeverlies want ook bij prijsdaling kan Belgacom hetzelfde tarief

⁵ besluit van 4 juli 2007 met betrekking tot de tarieven voor splitters

⁶ besluit van 4 september 2007 met betrekking tot de BRUO en BROBA one time fees

⁷ Wat kost voorraad? IT logistiek, nummer 3, maart 2005.

⁸ Besluit van de Raad van het BIPT van 23 januari 2008 betreffende de kapitaalkosten die moeten worden toegepast in de referentieaanbiedingen van Belgacom

blijven hanteren. Er is wel enig risico op het ogenblik van een tariefherziening omdat dan, bij gebruik van een bottom-up benadering, er een prijs sprong kan plaatsvinden wat een impact kan hebben op de nog aanwezige reststock.

Rekening houdend met deze factoren brengt het Instituut hiervoor voor zowel blokken als kabels 5% in rekening.

Zoals eerder al gesteld, dit zijn allen percentages die een jaarlijkse meerkost geven. Bij een efficiënte operator is het echter niet de bedoeling dat aangekochte goederen een jaar lang in stock blijven. Een efficiënte operator zal hier streven naar minimale stockniveaus en een snelle rotatie van aangekochte goederen. Het Instituut gaat er van uit dat voor deze goederen een doorlooptijd van 4 maanden perfect realistisch is.

Rekening houdend met al deze factoren resulteert dit in de volgende upliftpercentages:

Blocks	6,73%
Tie Cables	7,40%

OPERATIONELE EN LOGISTIEKE KOSTEN

Zoals in de inleiding reeds werd vermeld wordt er van Belgacom verwacht dat de kosten die in rekening worden gebracht in het kader van het *Blocks & Tie cables* aanbod kostengebaseerd zijn, niet discriminerend en representatief voor een efficiënte operator.

Dit betekent o.a. dat Belgacom voor de werken die het uitvoert in opdracht van de OLO's geen processen, werkwijzen of methodes mag gebruiken die minder efficiënt zijn dan de benaderingen die het gebruikt voor zijn eigen activiteiten.

Dit betekent o.a. ook dat de activiteiten die worden uitgevoerd voor rekening van de OLO's niet als stand-alone activiteiten mogen worden uitgevoerd indien de mogelijkheid bestaat een grotere efficiëntie te bekomen door bepaalde taken te combineren met andere activiteiten van Belgacom.

Tot slot betekent dit ook dat Belgacom in zijn opgave van de desbetreffende tijdsbestedingen rekening moet houden met de realiteit dat bepaalde taken samen worden uitgevoerd en dat er dus gemiddeld een kortere tijdsbesteding nodig is dan wanneer elke handeling afzonderlijk wordt uitgevoerd.

Na evaluatie van het Belgacom voorstel moet het Instituut vaststellen dat in een aantal gevallen aan deze vereisten niet of onvoldoende is voldaan. In het bijzonder moet het Instituut vaststellen:

- Dat de procesbeschrijvingen en de daaraan gekoppelde werktijden er steeds van uitgaan dat elke bestelling van een OLO als een afzonderlijk proces wordt beschouwd zonder enige mogelijkheid voor synergie en bijgevolg verbeterde efficiëntie met andere handelingen.
- Dat de door Belgacom opgegeven werktijden op geen enkele manier rekening houden met de reële volumes. Zelfs indien men rekening houdt met de lead-time van 15 werkdagen, dan nog is het duidelijk dat bepaalde handelingen (b.v. de aanmaak van kabels) niet op individuele basis maar gegroepeerd zullen geschieden.
- Dat bij de opgegeven werktijden de uitzondering de regel is, m.a.w. dat er een buitensporige reserve wordt ingebouwd voor de eventualiteit van het optreden van uitzonderlijke situaties. Bij een efficiënte operator moet er van uitgegaan worden dat de "normale situatie" de regel is en dat de meerkost die in rekening wordt genomen voor de uitzonderlijke situaties inderdaad representatief is voor de frequentie van het optreden van dergelijke uitzonderlijke situaties.

Dit alles leidt tot een excessieve kostenstructuur die onmogelijk als representatief kan worden beschouwd voor een efficiënte operator.

Ter illustratie: op basis van het Belgacom voorstel zouden de operationele en de logistieke taken die gepaard gaan met de orderverwerking, de planning, de opvolging en de levering van één kabel op de

plaats van installatie neerkomen op een tijdsbesteding van niet minder dan 755 minuten⁹ of nagenoeg 1,7 dagen. Dit is exclusief de transporttijden, de eigenlijke installatie en de oplevering van de kabel.

Het is duidelijk dat dergelijke tijdsbesteding onrealistisch is en niet aanvaardbaar en duidelijk wijst op niet-efficiëntie.

KOSTEN VOOR DE MDF SPACE

Bij de bepaling van de kosten voor de blokken wordt in het kostenmodel rekening gehouden met kosten voor de zogenaamde *MDF-space*. Dit zijn kosten voor de metalen structuren die in de MDF's staan opgesteld en waarop de blokken worden bevestigd. Bij de bepaling van de tarieven voor Blocks & Tie Cables 2008 worden bij de verrekening van deze kosten voor *MDF-space* twee wijzigingen doorgevoerd.

Eenzijds wordt het kostenmodel gealigneerd met het kostenmodel voor BRUO 2007. In de praktijk betekent dit dat rekening wordt gehouden met de aanvaarde kosten voor de MDF, zoals bepaald in het BRUO bottom-up model, in combinatie met de daarbij horende aantallen posities op verticale en horizontale stijlen om te komen tot een kost per positie en finaal, per blok.

Daarnaast wordt rekening gehouden met de opmerking van Belgacom dat deze kosten voor *MDF-space* terugkerende kosten zijn die niet via een one-time fee dienen gerecupereerd, maar via een rental fee. Het Instituut kan zich akkoord verklaren met deze stelling en heeft desbetreffend het kostenmodel aangepast.

In de praktijk betekent dit dat hoger vermelde kosten voor de MDF per blok, vermeerderd met de afschrijvingskost voor de stijlen waarop deze blokken zijn bevestigd, voortaan als een jaarlijkse kost in rekening worden gebracht. Anderzijds zijn er niet langer kosten voor de MDF inbegrepen in de kostprijs per blok.

Zoals kan vastgesteld worden zijn de kosten voor de MDF per blok gewijzigd in vergelijking met het Consultatiedocument, maar de wijziging is niet uniform voor de horizontale en de verticale blokken. Dit is het gevolg van het wegwerken van een materiële fout in het kostenmodel bij de versleuteling van de kosten over de verschillende types van blokken.

OVERHEAD EN IT-KOSTEN

Bij de bepaling van de tarieven voor Blocks & Tie Cables 2008 werd verder rekening gehouden met de methodologische benadering die in het BRUO 2007 bottom-up model werd toegepast voor wat betreft de behandeling van overheadkosten en IT-kosten, waarbij dus een vast overheadpercentage in rekening wordt gebracht.

HOURLY MANPOWER KOSTEN

Voor de bepaling van de tarieven voor Blocks en Tie Cables 2008 werd rekening gehouden met de Hourly Manpower Costs (HMC) 2008 die door het Instituut werd bepaald.¹⁰

⁹ Voor alle duidelijkheid: het Instituut verwijst hier naar de totale tijdsbesteding van alle betrokken personen, ook al worden bepaalde taken wellicht parallel uitgevoerd. Het is echter het geheel van de tijdsbesteding die zich vertaalt in een overeenkomstige kost.

¹⁰ zie bijlage bij het besluit met betrekking tot de tarieven voor collocatie

BESLUIT

Het BIPT heeft op basis van een bottom-up model de kostgeoriënteerde tarieven vastgelegd.

Annex H van het BRUO referentieaanbod moet worden gewijzigd rekening houdende met de nieuwe tarieven die in dit besluit worden opgelegd en die weergegeven zijn in bijlage.

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het gepubliceerd wordt.

BEROEPSMOGELIJKHEDEN

Overeenkomstig de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector kan tegen dit besluit een beroep aangetekend worden bij het hof van beroep te Brussel, Poelaertplein 1, B-1000 Brussel binnen zestig dagen na de kennisgeving ervan. Het hoger beroep wordt ingesteld, 1° bij akte van een gerechtsdeurwaarder die aan de tegenpartij wordt betekend; 2° bij een verzoekschrift dat, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, ingediend wordt op de griffie van het gerecht in hoger beroep; 3° bij ter post aangetekende brief die aan de griffie wordt gezonden; 4° bij conclusie, ten aanzien van iedere partij die bij het geding aanwezig of vertegenwoordigd is. Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid de vermeldingen van artikel 1057 van het gerechtelijk wetboek.

M. VAN BELLINGHEN
Lid van de Raad

G. DENEFF
Lid van de Raad

C. RUTTEN
Lid van de Raad

E. VAN HEESVELDE
Voorzitter van de Raad

Blocks & tie cables tariff

Raw Copper Type 1

		100p	2x100p	3x100p	4x100p
100p block	209,19 €	1	2	3	4
Testing 100p cable	49,97 €	1	2	3	4
Logistic cost	239,70 €	1	1	1	1
Fixed operational cost per order	1	240,15 €	262,92 €	285,69 €	308,46 €
Official cable delivery	1	136,50 €	169,82 €	203,13 €	236,45 €
		875,52 €	1.190,77 €	1.506,02 €	1.821,27 €

Cost per m cable (max unique length 250m)		11,28 €	11,28 €	11,28 €	11,28 €
Logistic cost per additional 250m		239,70 €	239,70 €	239,70 €	239,70 €
Additional cost for Distant Co-location		209,19 €	418,38 €	627,57 €	836,77 €
Annual rental fee		105,84 €	211,69 €	317,53 €	423,37 €

Raw Copper Type 2

		96p	2x96p	3x96p	4x96p	24p	2x24p
48p block	118,83 €	2	4	6	8	1	1
Testing 96p cable	49,97 €	1	2	3	4		
Testing 24p cable	24,99 €					1	2
Logistic cost	239,70 €	1	1	1	1	1	1
Fixed operational cost per order	1	240,15 €	262,92 €	285,69 €	308,46 €	240,15 €	262,92 €
Official cable delivery	1	136,50 €	169,82 €	203,13 €	236,45 €	136,50 €	169,82 €
		904,00 €	1.247,72 €	1.591,44 €	1.935,17 €	760,18 €	841,25 €

Cost per m cable (max unique length 250m)		12,88 €	12,88 €	12,88 €	12,88 €	5,79 €	5,79 €
Logistic cost per additional 250m		239,70 €	239,70 €	239,70 €	239,70 €		
Additional cost for Distant Co-location		237,67 €	475,33 €	713,00 €	950,67 €	118,83 €	118,83 €
Annual rental fee		99,69 €	199,38 €	299,07 €	398,76 €	49,84 €	49,84 €

Blocks & tie cables tariff

Shared Pair

		96p	2x96p	3x96p	4x96p	24p	2x24p
48p block	118,83 €	4	8	12	16	1	2
Testing 96p cable	49,97 €	3	6	9	12		
Testing 24p cable	24,99 €					3	6
Logistic cost	239,70 €	1	1	1	1	1	1
Fixed operational cost per order	1	240,15 €	262,92 €	285,69 €	308,46 €	240,15 €	262,92 €
Official cable delivery	1	136,50 €	169,82 €	203,13 €	236,45 €	136,50 €	169,82 €
		1.241,61 €	1.922,95 €	2.604,28 €	3.285,62 €	810,15 €	1.060,03 €

Cost per m cable (max unique length 250m)		12,88 €	12,88 €	12,88 €	12,88 €	5,79 €	5,79 €
Logistic cost per additional 250m		239,70 €	239,70 €	239,70 €	239,70 €		
Additional cost for Distant Co-location		237,67 €	475,33 €	713,00 €	950,67 €	118,83 €	118,83 €
Annual rental fee		199,38 €	398,76 €	598,14 €	797,52 €	49,84 €	99,69 €